

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 643/2015-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. decembra 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Petrom Jonášom, M. R. Štefánika 2393/29, Trebišov, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na spravodlivý proces rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3 Co/122/2010 z 19. októbra 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. júna 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho práva „na spravodlivý proces upravené v čl. 127 ods. 1 Ústavy SR“ rozsudkom Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 3 Co/122/2010 z 19. októbra 2010.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uvádza:

„Moja ústavná sťažnosť napáda rozsudok KS v Košiciach č. 3Co/122/2010 zo dňa 19.10.2010. Tento rozsudok potvrdil prvostupňový rozsudok , a to rozsudok OS Košice II. zo dňa 3.2.2010 č. k. 15C/387/1998.

Svojím nárokom som sa na súdy obrátiť o náhradu straty na zárobku po skončení PN. Prvýkrát môj návrh zamietol OS Košice II. č. 15C/387/98 zo dňa 2.7.2003, čo KS v Košiciach rozsudkom č. 3Co/310/03 zo dňa 4.5.2004 potvrdil. Na základe podaného mimoriadneho dovolania generálnym prokurátorom SR dňa 11.5.2005 NS SR rozsudkom č. 3NCdo/5/2005 zo dňa 29.11.2005 zrušil rozsudok KS v Košiciach zo dňa 4.mája 2004 a taktiež rozsudok prvostupňového súdu zo dňa 2.júla 2003 a vec vrátil OS Košice II. na ďalšie konanie. V tomto rozsudku NS SR konštatoval, že o vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak škoda (strata na zárobku) vznikla následkom pracovného pomeru, škodná udalosť a ňou vyvolaný úraz však nemusí byť jedinou príčinou vzniku škody. Postačí, ak ide o jednu z príčin vzniku škody. Existenciu príčinnej súvislosti však nemožno vylučovať a to ani čiastočne len preto, že pracovný úraz dovŕšil alebo zhoršil existujúci nepriaznivý zdravotný stav poškodeného, teda že u poškodeného existovala určitá predispozícia, ktorá spolupôsobila pri vzniku poškodenia zdravia spôsobeného úrazovým dejom. Existencia určitého chorobného stavu nemôže vylúčiť záver, že medzi úrazovým dejom a ním vyvolaným následným chorobným stavom je priama príčinná súvislosť a že teda vyvolanie tohto chorobného stavu bolo spôsobené pracovným úkonom, pri vykonávaní ktorého k nemu došlo. Na správnosti tohto záveru nemôže nič zmeniť skutočnosť, že na vzniku poškodenia zdravia vyvolaného úrazovým dejom spolupôsobili aj iné vnútorné faktory, vrodené alebo získané, ktoré vyvolávajú pre organizmus neobvyklé podmienky, ako je tomu napr. u dispozície vyvolanej skôr vzniknutým chorobným stavom.

Práve takéto stanovisko NS SR nerešpektoval KS v Košiciach v svojom rozhodnutí č. 3Co/122/2010 zo dňa 19.10.2010 a tým porušil moje ústavné práva na spravodlivý proces.“

V závere sťažnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti takto rozhodol:

„Rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. 3Co/122/2010 zo dňa 19.10.2010 boli porušené základné práva navrhovateľa - právo na spravodlivý proces upravené v čl. 127 ods. 1 Ústavy SR.

Ústavný súd SR zrušuje rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. 3Co/122/2010 zo dňa 19.10.2010.

Krajský súd v Košiciach je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania z titulu trov právneho zastúpenia v sume 355,73Eur, a to v lehote do 3dní od doručenia tohto rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc,

návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

Nedodržanie uvedenej lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. m. m. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, III. ÚS 14/03).

Napadnutý rozsudok krajského súdu nadobudol právoplatnosť 23. novembra 2010. Súčasne z príloh sťažnosti (poštová obálka s prijímacou pečiatkou pošty) vyplýva, že sťažovateľ podal sťažnosť na poštovú prepravu 15. júna 2015, t. j. viac ako 4 a pol roka po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia. Sťažovateľ je teda zjavne v omeškaní, ktoré v zmysle citovanej judikatúry nemožno odpustiť. Ústavný súd preto predmetnú sťažnosť odmietol ako oneskorene podanú.

Keďže ústavný súd odmietol sťažnosť sťažovateľa ako oneskorene podanú, pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sa už ďalej nezaoberal ďalšími jej nedostatkami (ako je najmä neoznačenie, resp. nesprávne označenie konkrétneho práva alebo slobody v petite sťažnosti).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2015